

(Падналитѣ на колѣне не смѣятъ да дигнатъ глава).

(Бурята извива на калето. Чува се голѣмъ шумъ долу).

Каймаканина. (Къмъ Чавдаря). Ахъ ти комита! Аллахътъ ти е на помощъ.

Чавдаръ. Азъ не желая вашата пощада. Дайте ново въже.

(Въ това време шумътъ се увеличава. Гърмежитѣ зачестяватъ. Каймаканина, доловилъ нѣщо страшно — избѣгва. Разбѣгватъ се и заптиетата. Зрителитѣ напуцатъ мѣстото си. Въ това време пристига възтаникъ).

Чавдаръ. Какво става?

Възтаника. Обявено е възстанието. Ето идемъ да те свалимъ отъ въжето.

(Чува се гръмогласно ура. Пристигатъ възтаници, които като виждатъ Чавдаря, почватъ да викатъ по-високо ура. Нѣкои отъ тѣхъ почватъ да гърмятъ, къмъ турцитѣ, които сж въ подножието. Пристига и Асенъ съ развѣто знаме въ ржка, запѣлъ: Боятъ настана, тупанъ сърдцата ни).

Асенъ. Бате Чавдаре, да живѣй свободата! Азъ съмъ знаменосецъ. Тукъ ще се биемъ до последна капка кръвъ. Ето това е револверъ.

Чавдаръ. А каква ти Райна какво прави?

Асенъ. И тя е съ насъ.

(Явява се Райна. Прегръщатъ се съ Чавдаря. Въ това време се завързва боя между възтаницитѣ и турцитѣ).

Чавдаръ. Сега Райно, ти се завръщай по-скоро, защото...

Райна. О не, азъ ще остана тукъ. Азъ съмъ възтаница!

Илия. (Който е билъ скритъ въ близката яма). И азъ съмъ тукъ! Съ тебе Чавдаре азъ искамъ да сложа глава.